

קדשה, ולכן היא אחר התפלה. ומשום שהיא תוספת קדשה על קדשות אחרות, היא אחר התפלה. ומשום שכל אחד ואחד צריך למשוך עליו מאותה תוספת, נתקן לכל יחיד ויחיד קדשת תרגום.

ואם תאמר, הרי יש בה קדשת לשון הקדש - אותה לצבור, להתקדש פלם בכלל באותה תוספת קדשה. ומשום שליחיד אין רשות לאמרה בלשון הקדש ולהתקדש יחיד, התקינה בלשון תרגום, והיא ביחיד, להתקדש כל אחד ואחד באותה תוספת להמשיך עליו יתר קדשה. אשרי חלקם של ישראל שמתקדשים בקדשות עליונות, משום שהם דבקים למעלה, שכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים פלכם היום.

כתוב, (מלכים ב ד) הנה נא ידעתי פי איש אלהים קדוש הוא עבר וגו'. וכתוב, נעשה נא עלית קיר קטנה וגו'. בפסוק זה יש סמך בעלמא לסדור התפלה. הנה נא ידעתי - זהו הרצון שצריך אדם לשים בתוכו בתפלה. פי איש אלהים קדוש הוא - זהו העולם העליון, שיושב על פסא כבודו, וכל הקדשות יוצאות ממנו, והוא מקדש את כל העולמות. עבר עלינו תמיד - מאותה קדשה שהוא מקדש את כל העולמות למעלה, הוא מקדש אותנו בעולם הזה. שהרי אין קדשה למעלה אלא אם יש קדשה למטה, כמו שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל.

והואיל וכך הוא, נעשה נא עלית קיר קטנה. זהו סדור של תקון השכינה, שהיא עלית קיר, כמו שנאמר (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר. קטנה, משום

על קדושתן אחרנין, איהי לבתר צלותא. ובגין דכל חד וחד בעי לאמשכא עליה מההוא תוספת, אתתקן לכל יחיד ויחיד קדושת תרגום.

ואי תימא הא אית בה קדושת לשון הקדש. ההוא לצבור, לאתקדשא כלהו בכלל, בההוא תוספת קדושה. ובגין דיחיד לית ליה רשות, לאומרה בלשון הקדש, ולא אתקדשא יחידאי, אתקיננו לה בלשון תרגום, ואיהו ביחיד, לאתקדשא כל חד וחד בההוא תוספת, לאמשכא עליה קדושה יתיר. זכאה חולקיהון דישראל, דקא מתקדשי בקדושי עלאי, בגין דאינון דבקיין לעילא, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בני' אלהיכם חיים פלכם היום.

כתוב (מלכים ב ד) הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עובר וגו', וכתוב נעשה נא עלית קיר קטנה וגו', בהאי קרא אית לן סמך בעלמא לסדורא דצלותא. הנה נא ידעתי, דא איהו רעותא דאצטריך בר נש לשואה בגויה בצלותא. פי איש אלהים קדוש הוא, דא איהו עלמא עלאה, דאיהו יתיב על פרסי יקריה, וכל קדושאן נפקין מניה, ואיהו מקדש לכלהו עלמין. עובר עלינו תמיד, מההוא קדושה דאיהו מקדש לכל עלמין לעילא, איהו מקדש לן בהאי עלמא. דהא לית קדושה לעילא, אלא אי אית קדושה לתתא, כמה דאת אמר (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל.

והואיל וכך הוא, נעשה נא עלית קיר קטנה, דא איהו סדורא דתקונא דשכינתא, דאיהי עלית קיר, כמה דאת אמר (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר. קטנה: בגין דאיהי

שְׁהִיא קְטָנָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (קהלת ט) עֵיר קְטָנָה. וְנָשִׁים לוֹ שֵׁם - בְּתַקּוּן הַזֶּה שְׁאָנוּ מְתַקְּנִים, וּבְסִדּוּר שְׁלֹנוּ בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְתַפְלָה, (ובתקון זה) אָנוּ מְתַקְּנִים לוֹ, לְמַנוּחָתוֹ. מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּרָה - כָּל הָאֲרָבָעָה הֵלְלוּ הֵם בְּשִׂכְנֵיהָ, וְהִיא בְּכָל הַתַּקְּוִינִים הֵלְלוּ מְתַקְּנִים לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּסִדּוּר שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים.

בְּסִדּוּר שֶׁל תַּפְלַת עֶרְבִית וּבְתַקּוּן שְׁלוֹ - הָרִי מִטָּה. בְּסִדּוּר שֶׁל אוֹתָם קָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים - בְּבִקְרָא וְאוֹתָם שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת - הָרִי הַשִּׁלְחָן. וּבְאוֹתוֹ סִדּוּר שֶׁל תַּפְלַת מִיָּשָׁב וּבְתַקּוּן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יְחוּד שְׁאָנוּ מְתַקְּנִים - הָרִי כֶּסֶף. בְּאוֹתוֹ סִדּוּר שֶׁל תַּפְלַת מְעַמֵּד וּבְאוֹתָן קִדְשׁוֹת וְתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה, וּבִרְכוּת שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים (ה) - הָרִי מְנוּרָה.

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שָׂאתָ זֶה שֵׁם בְּרִצּוֹנוֹ לְהַשְׁלִים לְרַבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם וּלְתַקֵּן עֲלִית קִיר קְטָנָה זֹו לְרַבּוֹנוֹ בְּתַקְּוִינִים הֵלְלוּ, אֲזוּ וְדַאי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה אוֹרְחוֹ בְּכָל יוֹם. אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַבָּא. מִשׁוּם שְׁאֵלוֹ הָאֲרָבָעָה הֵם תַּקְּוִי הַשִּׂכְנֵיהָ לְהַתַּפְּקֵן לְכַעֲלָהּ. בְּאֲרָבָעָה הַתַּקְּוִינִים הֵלְלוּ הִיא מְתַתַּקְּנָתָּ בְּיַפְיָה בְּשִׁמְחוֹתֶיהָ, בְּמִרְאֵיהָ, עַל יְדֵי הַעַם הַקְּדוֹשׁ כָּל יוֹם.

הַמִּטָּה נִתְּנָה לְיַעֲקֹב לְהַתַּתַּקֵּן, וְלִכְּן יַעֲקֹב תַּתַּן תַּפְלַת עֶרְבִית. שִׁלְחָן תַּתַּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת שְׁתַּתַּן, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שִׁלְחָן נֶגֶד צוּרַי. כֶּסֶף תַּתַּן אֲבָרָהִם בְּהַתַּקְּשׁוֹתָיו, שְׁעֶשֶׂה טוֹב וְשִׁלְמוֹת הַנְּשָׁמוֹת לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְאִין תַּתַּן הַכֶּסֶף אֶלֶּא

זְעִירָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (קהלת ט) עֵיר קְטָנָה. וְנָשִׁים לוֹ שֵׁם בְּתַקּוּנָא דָּא דְאָנָן מְתַקְּנִין, וּבְסִדּוּרָא דִילָן בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחָן וּבְצִלוֹתָא, (ובתקונא דא) אָנָן מְתַקְּנִין לְגַבִּיהָ, לְנִיחָא דִילֵיהָ. מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּרָה. אֲרָבַע אֵלִין, כְּלָהוּ בְּשִׂכְנֵתָא אֵינוֹן. וְאִיהִי (כֶּסֶף) בְּכָל תַּקְּוִינִין אֵלִין מְתַתַּקְּנִין, לְגַבִּי עֲלָמָא עֲלָהָה בְּסִדּוּרָא דְאָנָן מְסַדְּרִין.

בְּסִדּוּרָא דְצִלוֹתָא דְעֶרְבִית, וּבְתַקּוּנָא דִילֵיהָ, הָא מִטָּה. בְּסִדּוּרָא דְאֵינוֹן קָרְבָּנִין וְעֲלִיוֹן, דְאָנָן מְסַדְּרִין בְּצִפְרָא וְאֵינוֹן שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחָן, הָא שִׁלְחָן. וּבְהֵהוּא סִדּוּרָא דְצִלוֹתָא דְמִיוֹשָׁב, וּבְתַקּוּנָא דְקְרִיאַת שְׁמַע, בְּהֵהוּא יְחוּדָא דְאָנָן מְתַקְּנִין הָא כֶּסֶף. בְּהֵהוּא סִדּוּרָא דְצִלוֹתָא דְמְעוּמָד, וּבְאֵינוֹן קְדוּשָׁאן, וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה, וּבְרַפְאָן, דְאָנָן מְסַדְּרִין (ה) הָא מְנוּרָה.

וּזְפָאָה אִיהוּ בַר נֶשׁ, דְדָא שְׁוִי בְרַעוּתֵיהָ, לְאֲשִׁלְמָא לְגַבִּי מְאָרִיָּה בְּכָל יוֹמָא, וְלֹאֲתַקְּנָא הָאִי עֲלִית קִיר קְטָנָה, לְגַבִּי מְאָרִיָּה בְּהֵנִי תַקְּוִינִין. כְּדִין וְדַאי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי אוֹשְׁפִיזִיָּה בְּכָל יוֹמָא. וּזְפָאָה אִיהוּ בְּהָאִי עֲלָמָא, וּזְפָאָה אִיהוּ בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. בְּגִין דְאֵלִין אֲרַבַּע, אֵינוֹן תַּקְּוִי דְשִׂכְנֵתָא, לְאַתַּתַּקְּנָא לְגַבִּי בְּעֲלָהּ. בְּאֲרַבַּע תַּקְּוִינִין אֵלִין, אֲתַתַּקְּנָתָּ בְּשִׁפְרָהָא, בְּחִדּוּוּהָא, בְּחִזּוּוּהָא, עַל יְדֵי דְעָמָא קְדִישָׁא בְּכָל יוֹמָא.

מִטָּה אֲתִיְהִיבַת לִיהָ לְיַעֲקֹב לְאַתַּתַּקְּנָא, וְעַל דָּא יַעֲקֹב אֲתַתַּקֵּן צִלוֹתָא דְעֶרְבִית. שִׁלְחָן אֲתַתַּקֵּן דָּוִד מֶלֶךְ, בְּאֵינוֹן שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחָן דְאִיהוּ אֲתַתַּקֵּן, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שִׁלְחָן נֶגֶד צוּרַי. כֶּסֶף אֲתַתַּקֵּן אֲבָרָהִם, בְּאַתַּתַּקְּשׁוֹתָא דִילֵיהָ, דְעַבִּיד טִיבּוֹ וְשִׁלְמוֹ דְנִשְׁמַתִּין לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, וְלִית

בְּאַתַּתַּקְּשׁוֹתָא דִילֵיהָ, דְעַבִּיד טִיבּוֹ וְשִׁלְמוֹ דְנִשְׁמַתִּין לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, וְלִית